

Αριθμός 1704/2017

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 16 Σεπτεμβρίου 2016, με την εξής σύνθεση: Νικ. Σακελλαρίου, Πρόεδρος, Αικ. Σακελλαροπούλου, Αντιπρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας, Γ. Παπαγεωργίου, Αικ. Χριστοφορίδου, Π. Ευστρατίου, Σπ. Χρυσικοπούλου, Μ. Παπαδοπούλου, Ε. Κουσιουρής, Β. Ραφτοπούλου, Θ. Αραβάνης, Αντ. Χλαμπέα, Μιχ. Πικραμένος, Π. Μπραΐμη, Π. Χαμάκος, Α.-Μ. Παπαδημητρίου, Β. Κίντζιου, Κ. Νικολάου, Δ. Εμμανουηλίδης, Ι. Σύμπλης, Σύμβουλοι, Μ. Αθανασοπούλου, Δ. Τομαράς, Χ. Χαραλαμπίδη, Πάρεδροι. Από τους ανωτέρω οι Σύμβουλοι Π. Χαμάκος και Β. Κίντζιου καθώς και η Πάρεδρος Μ. Αθανασοπούλου μετέχουν ως αναπληρωματικά μέλη, σύμφωνα με το άρθρο 26 παρ. 2 του ν. 3719/2008. Γραμματέας η Μ. Παπασαράντη.

Για να δικάσει την από 10ης Μαΐου 2016 αίτηση:

του σωματείου με την επωνυμία «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ», που εδρεύει στην Αθήνα (...), το οποίο παρέστη με τη δικηγόρο Ελεούσα Κιουσοπούλου (Α.Μ. 12022), που τη διόρισε με πληρεξούσιο,

κατά των Υπουργών: α) Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού, ο οποίος παρέστη με τον Δημήτριο Χανή, Νομικό Σύμβουλο του Κράτους, β) Πολιτισμού και Αθλητισμού, ο οποίος παρέστη με την Ελένη Σβολοπούλου, Νομική Σύμβουλο του Κράτους και γ) Περιβάλλοντος και Ενέργειας, ο οποίος παρέστη με την Αθηνά Αλεφάντη, Νομική Σύμβουλο του Κράτους,

και κατά των παρεμβαινόντων: 1) α) επαγγελματικού σωματείου με την επωνυμία «ΕΝΩΣΗ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΣΗΤΕΙΑΣ», που εδρεύει στον Δήμο Σητείας Κρήτης (...), κλπ.

Η πιο πάνω αίτηση εισάγεται στην Ολομέλεια του Δικαστηρίου, κατόπιν της από 7 Ιουνίου 2016 πράξης του Προέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας, λόγω της σπουδαιότητάς της, σύμφωνα με τα άρθρα 14 παρ. 2 εδάφ. α, 20 και 21 του Π.Δ. 18/1989.

Με την αίτηση αυτή το αιτούν σωματείο επιδιώκει να ακυρωθεί το από 7-3-2016 προεδρικό διάταγμα (ΦΕΚ ΑΑΠ' 38/11-3-2016), με το οποίο εγκρίθηκαν το Ειδικό Σχέδιο Χωρικής Ανάπτυξης Στρατηγικής Επένδυσης «Ιτανος Γαία» στη θέση Χερσόνησος Σίδερο στην περιοχή Δ.Ε. Ιτάνου Δήμου Σητείας της Περιφέρειας Κρήτης και η Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (Σ.Μ.Π.Ε.) του ίδιου σχεδίου, και κάθε άλλη σχετική πράξη ή παράλειψη της Διοικήσεως.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του εισηγητή, Συμβούλου Π. Ευστρατίου.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε την πληρεξουσία του αιτούντος σωματείου, η οποία ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους ακυρώσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση, τους πληρεξουσίους των παρεμβαινόντων και τους αντιπροσώπους των Υπουργών, οι οποίοι ζήτησαν την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου και

Αφού μελέτη σε τα σχετικά έγγραφα

Σκέψη κατά τον Νόμο

1. Επειδή λόγω κωλύματος κατά την έννοια του άρθρου 26 του ν. 3719/2008 (Α' 214) των Συμβούλου Θεοδώρου Αραβάνη και Ιωάννη Σύμπλη, τακτικών μελών της συνθέσεως που εκδίκασε την κρινόμενη υπόθεση, έλαβαν μέρος στην διάσκεψη αντ' αυτών ως τακτικά μέλη οι Σύμβουλοι Παναγιώτης Χαμάκος και Βασιλική Κίντζιου, αναπληρωματικά μέχρι τώρα μέλη της συνθέσεως (βλ. Πρακτικό Διασκέψεως της Ολομελείας 12/2017 - ΣτΕ Ολ. 711/2017, 1/2016, 3176/2014, 2260 - 2262/2013 κ.ά.).

2. Επειδή, για την άσκηση της υπό κρίση αιτήσεως καταβλήθηκε το νόμιμο παράβολο (υπ' αριθ. 0820897/4234/10.5.2016 διπλότυπο εισπράξεως, τύπου Α', σειράς Θ', της Δ.Ο.Υ. Δ' Αθηνών).

3. Επειδή, με την αίτηση αυτή, η οποία εισάγεται ενώπιον της Ολομελείας του Δικαστηρίου, με την από 7.6.2016 πράξη του Προέδρου, λόγω της σπουδαιότητάς της, κατά το άρθρο 14 παρ. 2 εδ. γ' του π.δ. 18/1989 (Α' 8) και το άρθρο 23 παρ. 1 του ν. 3894/2010 (Α' 204), ζητείται η ακύρωση του από 7.3.2016 προεδρικού διατάγματος με τίτλο «Έγκριση Ειδικού Σχεδίου Χωρικής Ανάπτυξης Στρατηγικής Επένδυσης «Ιτανος Γαία» στη θέση Χερσόνησος Σίδερο, στην περιοχή Δ.Ε. Ιτάνου,

ΤΚΣ ως ΕΖΔ, έστω και αν δεν αναφέρονται ειδικώς στην πράξη χαρακτηρισμού των εν λόγω ζωνών οι ευρισκόμενοι εντός αυτών φυσικοί οικότοποι και είδη, στην προστασία των οποίων αποβλέπει ο ανωτέρω χαρακτηρισμός. Ενόψει δε του ότι είναι γνωστοί ήδη από την υποβολή των τυποποιημένων εντύπων δεδομένων οι οικότοποι και τα είδη προς προστασία, μπορεί να διενεργηθεί η προβλεπόμενη στην παράγραφο 3 του άρθρου 6 της οδηγίας 92/43/EOK δέουσα εκτίμηση σε περίπτωση που σε μία περιοχή, η οποία έχει χαρακτηρισθεί ως ΤΚΣ ή ΕΖΔ, προγραμματίζεται η πραγματοποίηση ενός σχεδίου, το οποίο δεν συνδέεται αμέσως ή δεν είναι αναγκαίο για την διαχείριση του τόπου αυτού, ως προς τις επιπτώσεις του εν λόγω σχεδίου στον τόπο. Για την εκτίμηση δε αυτή δεν απαιτείται να έχουν προηγουμένως ληφθεί θετικά μέτρα προς προστασία ή διαχείριση του οικοτόπου και των ευρισκομένων εντός αυτού ειδών (δηλαδή δεν απαιτείται να έχουν ληφθεί μέτρα κατά τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 6 της ανωτέρω οδηγίας), αλλά αρκεί να διαπιστωθεί ότι το συγκεκριμένο σχέδιο δεν πρόκειται να έχει δυσμενείς επιπτώσεις στον τόπο (πρβλ. ΔΕΚ απόφαση της 7.9.2004, C-127/02, Waddenvereniging Vogelbeschermings κατά Staatssecretaris, σκ. 32-38). Συνεπώς, κατά την σαφή έννοια των διατάξεων της ανωτέρω οδηγίας 92/43/EOK δεν απαγορεύεται κατ' αρχήν η έγκριση σχεδίου, όπως είναι και το σχέδιο δημιουργίας, ενόψει των σημερινών αναγκών και αντιλήψεων στον τομέα του τουρισμού, οργανωμένου υποδοχέα τουριστικών εγκαταστάσεων, σε περιοχή του δικτύου Natura 2000 [ΤΚΣ ή ΕΖΔ ή και ΖΕΠ, δηλαδή ζώνη ειδικής προστασίας αναγνωρισθείσα με βάση την οδηγία 79/409/EOK «περί της διατηρήσεως των άγριων πτηνών», ως προς την οποία (ζώνη) ισχύουν, κατά το άρθρο 7 της οδηγίας 92/43/EOK, οι διατάξεις των παρ. 2, 3 και 4 του άρθρου 6 της εν λόγω οδηγίας], για την οποία δεν έχει εκπονηθεί σχέδιο διαχείρισης ή δεν έχουν ληφθεί θετικά μέτρα για την προστασία των περιλαμβανομένων σε αυτήν φυσικών οικοτόπων και ειδών, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που θεσπίζονται από το άρθρο 6 παρ. 3 της οδηγίας, δηλαδή εφόσον διαπιστωθεί, κατόπιν της δέουσας εκτίμησης και πέραν πάσης εύλογης αμφιβολίας, ότι διασφαλίζεται ότι το συγκεκριμένο σχέδιο έχει σχεδιασθεί κατά τρόπο ώστε να μην παραβλάπτεται η ακεραιότητα της προστατευόμενης περιοχής. Τέτοια δε απαγόρευση δεν προκύπτει ούτε από το άρθρο 8 παρ. 1 του ν. 3937/2011, που προβλέπει την έκδοση υπουργικής αποφάσεως περί καθορισμού στόχων διατήρησης, ούτε από το άρθρο 18 παρ. 5 του ν. 1650/1986, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 4 του ν. 3937/2011, που προβλέπει την κατάρτιση σχεδίων διαχειρίσεως για τις ΕΖΔ. Ενόψει δε αυτών, από την εξεταζόμενη άποψη της δυνατότητας διενέργειας, κατ' άρθρο 6 παρ. 3 της οδηγίας 92/43/EOK, δέουσας εκτίμησης των επιπτώσεων ενός σχεδίου σε προστατευόμενη περιοχή δεν ασκεί επιφρούρη η C (2016) 1016/25.2.2016 (παράβαση αριθμ. 2014/2260) αιτιολογημένη γνώμη που απηγόρευε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προς την Ελλάδα, διότι αυτή αφορά την εκ μέρους της Ελλάδος τήρηση διαφορετικών και αυτοτελών υποχρεώσεων σε σχέση με τον χαρακτηρισμό των ΕΖΔ εν γένει και τον καθορισμό προτεραιοτήτων και μέτρων διατήρησης, κατά τις διατάξεις των άρθρων 4 παρ. 4 και 6 παρ. 1 της οδηγίας 92/43/EOK. Συνεπώς, τα περί του αντιθέτου προβαλλόμενα με την κρινόμενη αίτηση περί πλημμέλειας του προσβαλλομένου διατάγματος, με την οποία εγκρίνεται η δημιουργία ολοκληρωμένου υποδοχέα τουριστικών δραστηριοτήτων, διότι δεν έχει προηγηθεί η σύνταξη σχεδίου διαχείρισης και δεν έχουν ληφθεί τα αναγκαία θετικά μέτρα και οι όροι προστασίας των περιοχών που εντάσσονται στο δίκτυο Natura 2000, είναι απορριπτέα ως αβάσιμα. Κατά την ειδικότερη γνώμη της Αντιπροέδρου ΑΙΚ. Σακελλαροπούλου, ενόψει των χαρακτηριστικών της επίμαχης επένδυσης, όπως αυτή παρουσιάζεται στις σκέψεις 9 και 10 και συνίσταται στη δημιουργία οργανωμένου υποδοχέα τουριστικών δραστηριοτήτων σε περιοχή, η

ειδικότερος ισχυρισμός του αιτούντος σωματείου ότι η προσβαλλόμενη πράξη πάσχει, διότι η ΣΜΠΕ περιορίζεται στην περιοχή εντός των ορίων του σχεδίου και δεν εξετάζει τις προστατευόμενες περιοχές ως μέρος του δικτύου Natura και τις δεσμεύσεις του άρθρου 6 παρ. 4 της οδηγίας 92/43/EOK ερείδεται επί εσφαλμένης προϋποθέσεως, δεδομένου ότι, όπως προεκτέθηκε, η υλοποίηση του σχεδίου εκτιμάται ότι δεν θα έχει σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις στις προστατευόμενες περιοχές εντός των οποίων θα εκτελεσθεί και δεν θα παραβλάψει την ακεραιότητά τους και, ως εκ τούτου, δεν τίθεται, εν προκειμένω, ούτε ζήτημα διασφάλισης της συνολικής συνοχής του δικτύου Natura 2000, ούτε ζήτημα συνδρομής της προϋποθέσεως του επιτακτικού λόγου οικονομικού και κοινωνικού συμφέροντος, που θα μπορούσε να καταστήσει, κατ' εξαίρεση, ανεκτή την υλοποίηση σχεδίου με σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις στις ζώνες προστασίας κατά το άρθρο 6 παρ. 4 της οδηγίας 92/43/EOK, το οποίο, εν προκειμένω – με τις περιεχόμενες στην επίμαχη ΣΜΠΕ διαπιστώσεις, τις οποίες το αιτούν δεν αμφισβητεί ειδικώς, κατά τα προεκτεθέντα – δεν έχει έδαφος εφαρμογής. Περαιτέρω, απορριπτέος είναι και ο ειδικότερος ισχυρισμός του αιτούντος ότι με την παρεμβολή περιοχών που προορίζονται για δόμηση (υποζώνες A1 και A2) διασπάται η συνοχή της ζώνης Β', διότι, ούτως ή άλλως, η ζώνη Β' συντίθεται από πέντε (5) υποζώνες (B1-B5), με διαφοροποίηση, ανά ζώνη, των επιμέρους στόχων και κριτηρίων προστασίας, καθόσον κάθε μία από αυτές παρουσιάζει διαφορετικά στοιχεία άξια προστασίας, είτε περιβαλλοντικού (προστασία λεκάνης απορροής, υγροτόπου, δασικών εκτάσεων, ακτών), είτε πολιτιστικού ενδιαφέροντος.

20. Επειδή, ενόψει των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί η κρινόμενη αίτηση και να γίνουν δεκτές οι παρεμβάσεις, εκτός από την παρέμβαση του ν.π.ι.δ. «Τοπικός Οργανισμός Εγγείων Βελτιώσεων (ΤΟΕΒ) Παπαγιαννάδων», η οποία πρέπει να απορριφθεί, σύμφωνα με τα εκτιθέμενα στη σκέψη 6.

Διάταυτα

Απορρίπτει την αίτηση.

Απορρίπτει την παρέμβαση του ν.π.ι.δ. «Τοπικός Οργανισμός Εγγείων Βελτιώσεων (ΤΟΕΒ) Παπαγιαννάδων».

Δέχεται τις λοιπές παρεμβάσεις.

Διατάσσει την κατάπτωση του παραβόλου.

Επιβάλλει στο αιτούν σωματείο τη δικαστική δαπάνη του Δημοσίου, που ανέρχεται σε τετρακόσια εξήντα (460) ευρώ, και των παρεμβαινόντων (των οποίων οι παρεμβάσεις γίνονται δεκτές), για καθένα από τους οποίους ανέρχεται σε εξακόσια σαράντα (640) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 16 Ιανουαρίου, στις 3 Φεβρουαρίου, στις 7 Μαρτίου και στις 22 Μαρτίου 2017

Ο Πρόεδρος

Η Γραμματέας

Νικ. Σακελλαρίου

Μ. Παπασαράντη

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 23ης Ιουνίου του ιδίου έτους.

Ο Πρόεδρος

Η Γραμματέας

Νικ. Σακελλαρίου

Ελ. Γκίκα